

Hasiči pomáhají

Při ranním slunci svítání
se v jehličí suchém,
od střípku z láhve skleněné
plamínek malý narodí.

Než nadějí se les i ves
v plamen obrovský
plamínek se přerodí,
a plameny nenasytné
sžirají stromy, rostliny.

Před jejich žářem a dechem smrtícím
není nikde ukrytí.

Děsí se zvířata:
„Kdo ochrání naše mláďata?“

Dnes nebudí blízkou ves
ptáci a jejich zpěv.
Dnes zní tu sirén hlásnice,
aut hasičských, jenž lesu a vsi
ku pomoci spěchají.

Plameny se strachy přikrčí,
Když hasiči vodou na ně útočí.
Pak však chytí druhý dech.
Na hasiče teď útočí
bojovné plameny syčící:
„Běžte pryč hasiči,
teď jde mé panství les
i nedaleká ves.“

Vše v popel a dým proměním.
Kdo bude vědět za chvíli,
kde byla ves a kde byl ten les?

Hasiči však nedají
na jeho řeči plamenné,
ač únavou téměř padají.
Dál z hadic proudy vody tryskají.

Oheň ztrácí na síle,
Až jiskřička jen tu zůstane.
V tu kapka poslední
plamínek její zhasí.

Raduje se ves i zvěř,
že zas může v klidu žít.

Děkujeme všem hasičům,
Šumí les, přidá se i ves.
Za jejich statečnost a odvalu
tváří tvář dýmu a plamenům.